

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

1. *Stella apparitio.* Nam vidimus stellam ejus, inquit, in Oriente. De hac stella variæ sunt opiniones. Augustinus & Theophylactus putant fuisse Angelum, qui in figura Cometæ apparuerit, Apoc. 1. v. 20. Pl. 104. v. 4. Exod. 13. v. 21. Sed quia disertè ab Evangelista aliquoties stella appellatur, nos quoque simplicitati verborum in hæremus. Non tamen fuit stella vulgaris, sed nova & inconsueta, quam Deus condidit, ut Evangelista esset divini partus, teste Hidoro, quod inter alia motus etiam docet. Non enim ab Oriente in Occidentem, sed ab Hierosolyma in Bethlehæm, & ita à Septentrione in Meridiem ferebatur. Vide Dietericum.

Si stellam verbi sui Deus tibi oriri sinit, radios ejus noli contemnere, sed surge statim & ambula in luce, dum lucem habes, ne tenebræ te obruant, Joh. 12. v. 35.

2. *Reverentiæ exhibitio.* Nam venimus, inquit, ut adoremus eum. Ecce Magi tam longinquum iter suscipiunt, ut Christo Judæorum Regi debitum honorem exhiberi possint: Nos in omni loco Christum habemus propinquum, non enim longè est ab uno quoque nostrum, in ipso siquidem vivimus, & movemur, & sumus, Act. 17. v. 28. & tamen non adoramus sed blasphemamus quotidie. Hoc certè non impune feremus, Ezech. 39. v. 7.

De Secundo.

Jam sequitur *Hierosolymæ consternatio.* Gaudere debebat totus mundus, & imprimis Hierosolyma, ob Regis hujus natiuitatem, cujus salutaris gratia omnibus apparuerat, Tit. 2. v. 11. Sed ecce contrarium audimus. Dum enim Magi de novo Rege Judæorum quæstionem movent Hierosolymis, movent simul totam Civitatem. Con-

turbatur Rex, conturbatur grex. Regem quod attinet, prodit ille conturbationem suam.

1. *Curiosa percunctatione.* Convocatis enim Principibus & Scribis, qui summa fuerunt ministerii Ecclesiastici capita, studiosè sciscitabatur, ubi Christus nasci deberet.

Herodes aliàs Pontificum & Scribarum hostis erat infentissimus, quos non solum averfabatur, sed etiam persequabatur, & principales ex ipsis jam tum interfecerat. Jam verò ubi necessitas urget, reliquos convocat, & operâ eorum utitur. Idem Mundus adhuc in usu habet. Pastores nihili facti, ipsorum admonitiones aspernantur, sunt mera περιβήματα καὶ καθάρματα, 1. Corinth. 4. v. 13. ut docet historia Ahab, 1. Reg. 22. v. 8. Elisæi, 2. Reg. 2. vers. 23. Jeroboami, 1. Reg. 13. v. 4. Sed quando decumbunt, aut eum tentationibus luctantur, de sind die Pfaffen gus genug / tunc vocantur, tunc amantur, ut claves cœli afferant, & decessuræ animulæ portam paradisi aperiant. Sed cave, ut mundi hac in parte ingenium sequaris. Nam qui me contemnit tempore gratiæ, rursus contemnitur tempore angustia, 1. Sam. 2. v. 30.

2. *Clandestinâ Magorum convocatione.* Non patitur Magos diu inter vulgus versari, sed ad se vocat, & in secreto sciscitatur, quando stella exorta sit. Hinc apparet tyrannos in perpetuo metu versari. Non enim est pax impiis, Esa. 57. v. 21. Sonitus terroris semper in auribus illorum, & cum Pax sit insidias suspicantur, Job. 15. v. 21.

Dionysius Syracusanorum tyrannus tonforibus barbam suam non commisit, sed filias suas tondere docuit, & postquam adultæ ætati appropinquabant, manibus ipsarum ferrum quoque non ausus est committere, sed candentium juglandium putamini-

bus barbam simul & capillum aduri iussit, ut Valerius Maximus testatur. Caveant igitur Principes & Dynastæ tyrannidem, ut habeant bonam conscientiam, & in subditorum sinu absque metu indormire possint, ut Eberhardus Dux Wûrtembergicus. Qualis idea boni Principis etiam lobus fuit suo tempore, Iob. 29. v. 12.

3. *Subdolâ insidiatione.* Nam dimittit eos, dicens: Exquirite diligenter super puerum, cumque inveneritis, nunciate mihi, ut & ego veniam & adorem eum. Sed rectè Hieronymus: Devotionem promittit, & gladium acuit, malitiam cordis depingens colore humilitatis. En veram & vivam imaginem omnium hypocritarum, tam in Ecclesiastica congregatione, ubi multi ore appropinquant, sed corde longè sunt, Es. 29. v. 13. quam in politica conversatione, dum plerique ex amicis etiam mel in ore & fel in corde gerunt, de quibus Sirach. c. 19. v. 22. seqq. sed dolosos abominatur Dominus Pf. 5. v. 7.

Deinde conturbatur etiam *Grex*. Quo nomine veniunt

I. *Clerici*, de quibus tria Evangelista memorat. Nam

1. *Vocati concurrunt.* Herodes erat Rex Ethnicus cui parere coguntur. Nam sceptrum de Iuda ablatum erat, unde sine ulteriori scripturarum evolutione colligere debebant, Messiam venisse, Gen. 49. v. 10.

2. *Scripturas evolvunt.* Nihil de traditionibus vel scriptis Patrum. Unica scriptura norma esse debet omnium Conciliorum. Væ qui descenditis in Aegyptum, scilicet ad seculares scientias, & os Domini non interrogatis, scilicet Sacram Scripturam, inquit Esaias c. 31. v. 1. Scriptura est fundamentum & columna fidei nostræ, ut Irenæus

loquitur, ad quam in quæstionibus dubiis remittimur, Esa. 8. v. 20. Ioh. 5. v. 46. Luc. 16. v. 31.

3. *Veritatem erunt*, & ex Mich. 5. v. 2. locum indicant, ubi Messias nasciturus erat, nempe in Bethlehem Iudææ. Ita Magis locum nativitatis monstrant, & tamen cum ipsis Christum non quærunt, multò minus inveniunt. Tales sunt pastores Ecclesiarum bene docentes & malè viventes, Rom. 2. v. 19. seqq. Sed pœnam eò graviolem merentur. Qui enim scit bonum facere, & non facit, ἀμαρτία ἀνθρώπου ἐστίν, inquit Iacobus c. 4. v. 17.

II. *Laici*, de quibus duo in primis Lucas commemorat, quæ ipsis non laudem, sed maximam apud omnem posteritatem ignominiam pariunt. Nam

1. *Bellum metuunt.* Novus Rex, cogitant, nova lex, & novum bellum, memores cladum antiquarum, quas in occupando regno ab Herode perpessi fuerunt, atque ita tranquillitatem domesticam saluti æternæ præferunt. Quo ipso typum exhibent eorum, qui agnoscunt quidem doctrinam Evangelii esse veram, sed metuunt pericula & persecutiones, quæ Evangelium comitantur. Hos Paulus vocat inimicos Crucis Christi, & æternam ipsis damnationem annunciat, Phil. 3. v. 18. 19.

2. *Christum respiciunt.* Talem Messiam non cupiunt, qui in stabulo jacet pauper & egenus, sed potentem Dynastam & mundanum aliquem Principem, qui polleat virtute, & exercitu benè instructo à jugo Romano ipsos vindicare possit. Sed nondum venit, & nunquam veniet. Regnum enim Messia non est de hoc mundo, Johan. 18. v. 36.

De